

2026
2027

IMAJI NATZEN al duzu?

Lema
2026/2027
MOTIBAZIOA

“Irudikatu dezakezu?” LELOAREN SARRERA

“Jada dena asmatuta dagoela esaten dute, baina amaitu gabeko zerbait gara.

Zure begietan izarrez beteriko zerua ikus badezaket, orduan zerbait berria sortu daiteke...”

Bi hurrek parke batean topo egin dute, eta kartoizko kutxa soil bat suziri bihur daitekeela deskubritu dute; eta makila pare batekin, pirata izan daitezkeela; eta paperezko hego batzuekin, hegan egiteari ekin diezaioketela... **Irudikatu dezakezu?**

Batxilergoko bigarren mailako ikasle marista bat unibertsitateko karreren zerrenda ikusten ari da, eta besteei emana bizitzea eta bere bokazioak bizitzako bide bat aurkitzea amets egiten du... **Irudikatu dezakezu?**

Ostiral aspergarri batean, bi lagunek maletak egitea erabaki dute: mapako puntu bat ausaz seinalatu eta ustekabekoaren abenturari helduko diote... **Irudikatu dezakezu?**

Bikote bat higiezin agentzia baten erakusleihoaren aurrean dago, eta, etxeei begira, horma eta sabaiekin ez ezik, irekia, eroso eta bizitzaz zein etorkizunaz beteta dagoen etxe batekin ere amets egiten dute... **Irudikatu dezakezu?**

Askotan esan dugu esaldi hori!

Hazi ahala, badirudi irudimena —haurren artean hain naturala— itzaltzen doala. Baina non dago fantasiaren txinparta hori, egunerokoa beste era batera ikusteko aukera ematen diguna, asmatzaileak eta ameslariak errealitatea eraldatzera bultzatu zituen txinparta bera?

Sinestea sortzea da. Konbikzioa da mundu hobea eraikitzeko mugiarazten gaituen motorra. Eta mundu hori ez da bakardadean altxatzen: elkarrekin ehuntzen dugu, gure dibertsitatearen oparotasunarekin. Ez dago ezinezkoa den ezer, elkarrekin irudikatzea ausartzen garenean, konplizitateak batzen ditugunean eta batera amets eginda soilik existitzen diren lekuetara garamatzaten bideak irekitzen ditugunean.

Irudikatzea ezagutzen ez dugunaren hutsera salto egitea da: abentura, ziurgabetasuna, konfiantza. Hari mehe baten gainean ibiltzea da, beti sostengatzen gaituen Norbait dagoelako ziurtasunarekin.

Ez dugu benetakoa dena irudikatzen: hori badago, besterik gabe. Irudikatzea harago joatea da, berria dena bilatzea, desberdin pentsatzea. Alabaina, irudimen hori ez da ihesa edo besteengandik deskonektatzeko aterpe bat. Kontua ez da “nire munduan” bizitzea, baizik eta esna amets egitea, oraina eraldatu eta etorkizun hobea proiektatzeko.

Mugarik eta oztoporik gabeko irudimena, arau zurrun eta kode inposaturik gabekoa, baina funtsezko balioetan ainguratuta: errespetua, berdintasuna, nork bere mugak gainditzea, duintasuna. Tresna bihurtuko den irudimena, errealitatea ulertzen eta betiko arazo zaharrak konpontzeko bide berriak deskubritzen laguntzen diguna.

Inoiz ez bezala, mundua berrirudikatzea ausartzen diren ameslariak behar ditu mundu honek gaur. Txinparta hori berriz piztera gonbidatzen zaitut, bestelako etorkizuna posible dela sinestera eta, batez ere, elkarrekin eraikitzea. Elkarrekin amets egitea errealitatea eraldatzeko lehen pausoa delako. Irudikatu dezakezu?

Hori da ikasturte honetarako hautatu dugun leloa, galdera gisa datorrena:

Irudikatu dezakezu? Galderek bi pertsona hartzen dituzte beti: galdetzen duena eta entzuten duena. Irudikatu elkarrekin egiten da: **irudikatzea ez da bakarkako ekintza bat**, esperientzia partekatu bat baizik. Kontua ez da batek ideia bat izatea eta bere kabuz gauzatu nahi izatea, baizik eta bestearen aurrean nork bere burua irekitzea. Norbaitek galdera bat

egiten dizu eta zuk erantzuten duzu... edo ez. Nolanahi ere, argi dago ez gabiltzala bakarrik bizitzaren bide honetan.

Inork ez du galdetzen: irudikatu dezaket...? Zeren, eskola edo obra marista batean, ez baitago "zu"rik gabeko "ni"rik. Ikasle naiz irakasle bat daukadalako, eta irakaslea naiz ikasleak daukadalako. Animatzailea naiz gazteak daudelako, eta taldekide naiz norbaitek eskuza-baltasunez eman duelako bere denbora, nire ondoan egoteko. Hezitzailea naiz norbaitek nire eskua behar duelako... Elkarriketa gara, solasaldi gara, batera ehuntzen diren eta gu haztea eragiten duten galdera-erantzunen sare bat.

Leloa galdera bat izatea. Ez da aditz bat, ez da ekintza bat; galdera bat da. Eta galdera batek ez dakar erantzuna berekin: erantzuna zuk ematen duzu. Entzun, egin amets, partekatu kezka... eta erantzun. Hori da aurtengo erronka handia: erantzutea, ez egitea soilik.

Ikuspegi kristautik, gonbidapen horrek bokaziozko zentzu sakona dauka. Zuzenean dei egiten digun Jainko batek interpelatuta sentitzen gara, eta bakoitzari galdetzen digu: **Irudikatu dezakezu?**

Gazteei hitz egiten zienean, H. Emili Turúk hau esaten zuen, maristen nagusia zenean: "Zer egingo zenuke zuk beldurrik ez bazenu? Irudikatu dezakezu?".

Ikusmolde humanistago batetik, leloak munduko galderei erantzutera ere gonbidatzen gaitu: sufritzen dutenei, planetaren oihuei, gure inguruko premiei, gure familien maitasunari, ikaskide, lagun, irakasle eta hezitzaileen maitasunari.

Elkarrekin amets egin eta ametsetan datorkigun horrekin eraikitzen hasteko deia da.

.

BIBLIAKO DINARRIA

“Begira zerura eta zenbatu izarrak, ahal baduzu. Horiek bezainbat izango dira zure ondorengoak”.

Hiztegian, UTOPIA hitzaren bigarren adiera hau agertzen da: “etorkizuneko gizarte baten irudimenezko adierazpena, giza ongirako ezaugarri mesedegarriak dituen”. Eta, bestea beste, IRUDIMEN hitza utopiaren sinonimo gisa agertzen da.

Nahiz eta askotan pentsatu utopia bat ezinezkoa den zerbait dela, etimologiak (ou ‘ez’, τóπος ‘leku’) gertatu ez dena iradokitzen du... Dena den, utopia izateari utzi eta “topia” bihurtu liteke, gauzatzen denean eta errealitate bihurtzen denean. Beraz, egoera edo esperientzia bat irudikatzea, nahiz eta ezinezkoa dirudien, posible izateko lehen urratsa da.

Bibliaren testu osoan utopia handi bat ikusten dugu. Aita, Seme eta Espiritu gisa agertzen da Jainkoa, doako maitasun purua, eta irudikatzen du nola hedatu, partekatu eta xahutu daitekeen bere maitasuna. Jainkoak irudikatzen duen maitasun proiektua lurrean errealitate egiten joaten da, gure artean, haren seme-alabak garenon artean, Jainkoaren izan eta egiteko modua gure plan eta ideietan gehitzen goazenean.

Hasieraren liburutik Apokalipsiaren liburuaren amaierara arte, Jainkoak galdera hau behin eta berriz egiten duela sumatzen dugu: **IRUDIKATU DEZAKEZU?** Eta, salbazio istorio hone-tan, gizadiarentzat irudikatu duen amets handian pertsona bakoitza sartzen doa.

- **Gizakion kreazioaren narrazioan**, Hasieraren liburuko 1. eta 2. kapituluetakoa kontakizunetan, badirudi Jainkoak galdera hori egiten dizula (digula): Irudikatu dezakezu dena oso ona den mundu bat, pertsona oro, emakume zein gizon, nire irudiko, nire antzeko, sortuak diren mundu bat, gizakia nik putz egindako bizi arnasagatik (Ruah) bizi daitekeen mundu bat?

“Jainkoak esan zuen: —Egin dezagun gizakia; izan bedi gure irudiko, gure antzeko; mendera ditzala itsasoko arrainak, zeruko hegaztiak, abereak, basapiztiak eta lurrean narraska dabilen piztia guztiak.

Jainkoak, beraz, bere antzeko egin zuen gizakia, Jainkoaren beraren irudira egin zuen; ar eta eme egin zituen.

Eta egin zuen guztia oso ona zela ikusi zuen Jainkoak”. (Has 1, 26-27.31)

“Orduan, Jainko Jaunak lur hautsez gizona moldatu zuen; sudur-zuloetan bizi arnasa putz egin zion, eta gizona bizidun bilakatu zen”. (Has 2, 7)

- **Pentateukoko liburuetakoa istorioetan** ikusten dugu Jainkoak egiten dituen promesek is-raeldarren gogo gorenei erantzuten diela: ondorengo asko izatea (bizitza handia), aske bizitzeko lurra, eta bedeinkazioz eta betetasunez josiriko bizitza. Azken batean, Jainkoak galdera hau egingo liguke: Irudikatu dezakezu zure bizitzako gogo handiena izatea nik zuretzat egiaz nahi dudana, eta hori errealitate bihurtzeko prest nagoela?

“Jaunak esan zion Abrami: —Utzi zeure lurra, zeure ahaideak eta zeure aitaren etxea eta zoaz nik erakutsiko dizudan lurraldera. Nazio handi eginen zaitut. Ospetsu bihurtuko dut zure izena. Bedeinkatuko zaitut, eta bedeinkazio iturri izango zara. Bedeinkatzen zaituena bedeinkatu egingo dut; madarikatzen zaituena, berriz, madarikatu. Zure bitartez bedeinkatuko ditut lurreko herri guztiak”. (Has 12, 1-3)

“Ondoren, kanpora aterarazi eta esan zion: —Begira zerura eta zenbatu izarrak, ahal baduzu. Horiek bezainbat izango dira zure ondorengoak. Abamek sinetsi egin zuen Jaunarengan eta, honengatik, Jaunak zuzenetsi egin zuen. Jaunak esan zion Abrami: —Ni Jauna naiz. Nik irtenarazi zintudan kaldearren Ur hiritik lurralde hau zuri emateko”. (Has 15, 5-7)

"Jaunak esan zion Moisesi: —Ongi ikusia dut nire herriaren atsekabea Egipton eta entzuna haien oihua zapaltzaileen zigorpean; bai, ohartu naiz haien oinazeaz. Egiptoarren eskue-tatik libratzera etorri naiz eta lurralde honetatik, esnea eta ezta darizkion lurralde zabal eta jori batera igoaraztera, hots, orain kanaandar, hitita, amortar, periztar, hibiarrak eta je-bustarrena den lurraldera". (Ir 3, 7-8)

"Beraz, saiatu Jaunak zeuen Jainkoak agindu dizuen guztia betetzen, ezertan ere saihestu gabe. Ibili beti Jaunak zeuen Jainkoak erakutsitako bidetik, bizirik iraun eta zoriontsu izan zaitezten, eta luzaro biziko zarete jabetzan hartuko duzuen lurraldean". (Dt 5, 32-33)

- **Profeten testigantzetan**, gure indarrak eta mugak kontuan hartuta soilik irudikaezin di-ruditen egoerak transmititzen dizkigute oso modu eder eta itxaropenez betean. Aitzitik, Jainkoaren Hitzean konfiantza jartzen denean, giza bihotza eraldatzeko haren jardueran, mundu berria eta gizadi berria erdiesteko itxaropena eduki dezakegu. Oturuntza baten irudiak, kreazio harmoniatsu batenak, gizarte berri batenak... Horiek guztiek pentsaraz-ten digute Jainkoak galdera hau egiten digula: Irudikatu dezakezu sarri ikusten duzun eta ezkortasunera zaramatzanaz bestelako mundu bat, non itxaropena, justizia eta bakea benetan posible diren?

"Orduan, otsoa eta bildotsa elkarrekin biziko dira, lehoinabarra eta antxumea elkarren ondoan etzango; zekorra eta lehoikumea batera haziko dira, eta haurtxo batek zainduko ditu. Behia eta hartz emea elkarrekin larratuko dira eta haien umeak batera etzango. Le-hoiak lastoa jango du, idiaren antzera. Bularreko haurra suge zuloetan jolastuko da, suge-gorri habian sartuko du eskua". (Is 11, 6-8)

"Sion mendian, Jaun ahalguztidunak otordu oparoa emango du nazio guztientzat, janari gozo mamitsuz, ardo zahar bikainez. Mendi honetan kenduko du herri guztiak estalirik zeuzkan zapia, nazio guztiak bilduak zeuzkan oihala. Behin betiko galduko du heriotza! Jainko Jaunak guztien begietako malkoak xukatuko ditu, eta mundu guztian jasaniko lot-saizuna bere herriarengandik baztertuko. Hala esan du Jaunak". (Is 25, 6-8)

"Honela diotsuet nik, Jaun ahalguztidun honek: Berririo jesarriko dira adineko gizon-emaku-meak Jerusalemgo kaleetan, nork bere makila eskuan, zaharraren zaharrez; hiriko kaleak neskato-mutikoz beteko dira, plazetan jolas eta jolas. [...] Izan ere, bakea ereingo dut, ma-hastiak emango du bere fruitua, lurak bere ekarria eta zeruak bere ihintza; herri honetan bizirik geldituei emango diet hori guztia". (Za 8, 4-5.12)

"Oso denbora gutxi barru, Libanoko basoa lorategi bihurtuko da, eta lorategia baso. Egun hartan, liburuko hitzak entzungo dituzte gorrek, eta ilunperik eta itzalik gabe ikusiko it-suek. Dohakabeak berririo Jaunarekin poztuko dira eta gizakirik behartsuenak Israelgo Jainko santuarekin gozatuko". (Is 29, 17-19)

"Ase arte jango duzue, eta Jauna, zeuen Jainkoa, goretsiko, zuen alde harrigarriro jokatuko baitu. Orduan ezagutuko duzue ni zuen artean, Israelen erdian, nagoela eta ni, Jaun hau, naizela zuen Jainkoa, eta ez beste inor. Nire herria ez da berririo inoiz lotsatan geldituko. Ondoren, neure espiritua isuriko diet gizaki guztiei. Zuen seme-alabek profetizatu egingo dute, zuen zaharrek ametsak egingo dituzte, zuen gazteek ikuskariak izango". (Jl 2, 26-3, 1)

"Gogoan dut zuen alde erabakia dudana egitasmoa, zuen zorionerakoa eta ez zuen zori-txarrerakoa, itxaropenez beteriko etorkizuna emango baitizuet". (Jr 29, 11)

- **Salmoen liburuan** ereserki ederrak daude. Horietan, Israelgo herriak bere otoitza eta bizit-zen doan Jainkoaren esperientzia adierazten du. Irudikatu dezakezu ezen, gure otoitzak, pixkanaka, Jainkoaren antz handiagoa edukitzea eragiten duela, Hark nahi duen bezala bizitzea, eta horrek bizitza eta bedeinkazio handiagoak ekartzea?

"Aleluia! Zorionekoa Jaunari begirune diona eta haren aginduak biziki atsegin dituen-a. Ahaltsua izango da lurraldean haren askazia, bedeinkatua zuzenaren ondorengotza. On-dasunak ugari haren etxean, haren eskuzabaltasunak betiko dirau". (Sal 112, 1-2)

"Bai eder dela, bai gozo, senideak elkarturik bizitzea! Gantzuketako olio bikaina bezala da, buruan isuri eta bizarrean behera, Aaronen bizarrean behera, soinekoraino jaisten den olio lurrintsua bezala; Sion mendira jaisten den ihintza bezala, Hermon mendian bezain ugari. Sionen ematen du Jaunak bedeinkazioa: bizia betiko!". (Sal 133)

- **Jesusen bizitzan** aurkitzen ditugun hitzek eta egitateek bizitzeko, gizaki bete-beteak izateko, etorkizunari itxaropenez begiratzeko edo elkarren arteko harremanak era berri batean gertatzeko beste modu bat irudikatzeko aukera ematen dute. Haren mezua ez da edozein berri on; aitzitik, Jainkoaren Berri Ona da, batez ere apal, txiro eta baztertuentzat. Parabola, irakaspen edo zeinuetako askotan, galdera hau egiten digu etengabe: Irudikatu dezakezu Berri On hori, Jainkoaren erregetza, gure artean egotea jada?

"Jendetza ikusirik, Jesus mendira igo zen. Eseri eta ikasleak hurbildu zitzaizkion. Orduan, honela hasi zitzaien irakasten: Zorionekoak bihotzez behartsu direnak, haiek baitute Jainkoa errege". (Mt 5, 1-3)

"Jesusek erantzun zien: —Zoazte eta esan Joani entzuten eta ikusten duzuen: itsuek ikusi egiten dute eta herrenak badabiltza, legendunak garbi gelditzen dira eta gorrek entzun egiten, hildakoak piztu egiten dira eta behartsuei Berri Ona ematen zaie". (Mt 11, 4-5)

"Jainkoaren erregetzarekin, landan ezkutatua dagoen altxorrarekin bezala gertatzen da. Norbaitek aurkitzen duelarik, berriro ezkutatu egiten du, eta pozaren pozez joan, dituen guztiak saldu eta landa hura erosten du". (Mt 13, 44)

"Une hartan, Espiritu Santuak pozez beterik, Jesusek esan zuen: —Goresten zaitut, Aita, zeru-lurren Jauna, gauza hauek jakintsu eta ikasiei ezkutatu dizkiezulako eta jende xumeari agertu. Bai, Aita, goretsia zu, horixe izan baituzu gogoko". (Lk 10, 21)

"Jainkoaren erregetza noiz iritsiko zen galdetu zioten fariseuek; Jesusek erantzun zien: —Jainkoaren erregetza ez da nabarmen etorriko. Ezin esango da: 'Hona hemen' edo 'Hara han'; zeren Jainkoaren erregetza zuen artean baitago jadanik". (Lk 17,20-21)

"Ni, berriz, bizia —eta bizia ugari gainera— izan dezaten etorri naiz". (Jn 10, 10b)

- **Irudikatu dezakezu** den-denok sartzen garen **eliza bat**, eragozpenik eta bereizketarik gabe, Frantzisko aita santuak Lisboako 2023ko Gazteen Munduko Jardunaldietan adierazi zuen bezala? Hori da jatorrizko kristau komunitateak irudikatutako errealitatea, pertsona guztiak barne hartuz, baita juduak, jentilak eta Moisesen legearen arabera erdaindurik ez zeudenak ere. Edo san Paulok galaziarrentzako gutunean aldarrikatzen duena:

"Judeatik Antiokiara jaitsi ziren batzuk hango senideei irakaspen hau ematen hasi ziren: 'Moisesengandiko usadioaren arabera erdaintzen ez bazarete, ez zaitezketen salba'. Hori zela eta, sesioa sortu zen, eta Paulok eta Bernabek eztabaida gogorra izan zuten haiekin. Orduan, Paulo, Bernabe eta beste batzuk Jerusalemera igo zitezela erabaki zuten, apostolu eta arduradunengana, auzi hori argitzera. Fenizia eta Samarian barrena igarotzean, jentilak ere konbertitzen ari zirela jakinarazten zieten senideei, horrela, guztiei poz handia emanek. Jerusalemera iritsi zirenean, eliz elkarteak, apostoluek eta arduradunek harrera ona egin zieten, eta Jainkoak beraien bidez egindako guztiaren berri eman zieten. Baina sinestedun egindako fariseuen alderdiko batzuk atera ziren, esanez jentilak ere erdaindu egin behar zirela eta Moisesen legea betetzera behartu. Orduan, apostoluak eta arduradunak arazo hau aztertzei beldu ziren. Eztabaida luzearen ondoren, zutitu zen Petri eta esan zuen: —Anaiok, dakizuenez, aspaldi aukeratu ninduen Jainkoak zuen artetik, jentilek nire ahotik Berri Onaren mezua entzun zezaten eta sinetsi. Eta bihotz-barrua ezagutzen duen Jainkoak onartzen dituela azaldu du, haiei ere guri bezala Espiritu Santua emanek. Haien eta gure artean inolako bereizketarik egin gabe, garbi egin ditu haien bihotzak fedearen bidez. Horrela, bada, zergatik tentatzen duzue orain Jainkoa, gure gurasoek eta guk ere ezin eraman izan dugun uztarria ikasle horiei leporatzen saiatuz? Ez horixe! Uste dugu

Jesus Jaunaren onginahiari esker salbatzen gaituela Jainkoak, bai gu eta bai jentilak. Biltzar guztia isildu egin zen Paulori eta Bernaberi entzuteko, eta hauek Jainkoak beraien bitartez jentilen artean egindako mirari eta egintza harrigarriak kontatu zituzten". (Eg 15, 1-12)

"Guztiok Jainkoaren seme-alaba zarete, Jesu Kristogan duzuen sinesmenari esker. Izan ere, bataioaz Kristorekin lotuak izan zareten guztiok, soinekoz bezala Kristoz jantziak zaudete. Ez da jadanik bereizketarik juduaren eta judu ez denaren artean, esklaboaren eta librearen artean, gizonezkoaren eta emakumezkoaren artean, zuek guztiok bat baitzarete Kristo Jesusengan. Eta Kristorenak baldin bazarete, Abrahamen ondorengo zarete, Jainkoaren agintzariaren oinordeko". (Gl 3, 26-29)

- **Apokalipsia** (= agerkundea) Bibliako azken liburua da, eta literatur genero apokaliptikoaren barruan dago. Zehazki, sinboloak, irudipenak eta irudi zertxobait misteriotsuak erabiltzen dira itxaropen mezu bat transmititzeko batik bat, zailtasun eta jazarpen garaietan. Irudikatu dezakezu mundu erabat eraldatu eta berri bat, Jainkoaren etxea dena gizakion artean?

"Zeru berria eta lur berria ikusi nituen, suntsituak baitziren lehenengo zerua eta lehenengo lurra, eta jadanik itsasorik ere ez zen. Hiri Santua ikusi nuen, Jerusalem berria, zerutik, Jainkoarengandik, jaisten, emaztegaia bere senarrarentzat bezala apaindua. Eta ahots handia entzun nuen tronutik esaten: —Hona Jainkoak gizon-emakumeen artean jarri duen bizilekua; haiekin biziko da; haiek izango ditu bere herri, eta Jainkoa bera izango dute berrekin. Haien begietako malkoak xukatuko ditu, eta ez da gehiago heriotzarik izango, ez dolurik, ez negarrik, ez nekerik, lehengo mundua betiko desagertua baita". (Ap 21, 1-4)

- **Zoriontasunetan**, Jesusek Erregetza irudikatzen gonbidatzen gaitu, baita elkarrekin errealitate bihurtzen ere. Oraindik ez dagoena baina Jainkoak gudan jada erein duena sortzeko deia da.

¿Irudikatu dezakezu...

pertsona soilek, arrandiaz ez dabilzanek, nabarmendu nahi ez dutenek, garrantzitsua den hori jada bihotzean daukatela deskubritzea?

¿Irudikatu dezakezu...

gaizki pasatzen ari direnek, negar egiten dutenek edo bakarrik sentitzen direnek kotsolamendua aurkitzea, norbait hurbildu eta entzuten dielako?

¿Irudikatu dezakezu...

amorraren eta indarraren orde lasaitasuna eta adeitasuna hautatzen dutenek bizigarriago egitea mundua?

¿Irudikatu dezakezu...

bidegabekerien aurrean etsia hartzen ez dutenek, mundu bidezkoago batekin amets egiten dutenek, errealitateak aldatu ahal izatea egunero, keinu txikiekin?

¿Irudikatu dezakezu...

trukean ezer espero gabe barkatzen eta laguntzen dakitenek edukitzea Jainkoaren antz handiena?

¿Irudikatu dezakezu...

zintzotasunez eta tolesik gabe begiratzen dutenek edertasuna eta egia deskubritzea nonahi?

¿Irudikatu dezakezu...

gatazken erdian bakea ereiten dutenak izatea Jainkoaren maitasuna ikusgaien jartzen dutenak?

¿Irudikatu dezakezu...

amore ematen ez dutenek edukitzea Jesusen antz handiena, nahiz eta zenbaitetan haiei iseka egin ongia egiteagatik?

OINARRI MARISTAK

“Champagnat, Jainkoak beretzat nahi zuena irudikatzen zuen gizon bat”.

Txikitan, denok irudikatu dugu zer izan nahi genuen handitzean. Zenbaitek futbolariak, astronautak, zientzialariak edota medikuak izatea amesten dute.

Urte horietan, gure irudimena hara-hona dabil, eta batzuetan egia ere bihurtzen da.

Martzelinok bildotsak hazi eta saltzeko negozio batekin irudikatzen zuen bere burua. Eskolan izandako esperientzia ez zen positiboa izan, eta lan horrekin diru kopuru handi samarrak irabazten hasia zen jada.

14 urte zituen. Hala ere, alderdi praktikoak irudimena mugatzen zion, familia ekonomian baliagarri izateko beharrak eraginda...

Halaber, egia da inguru horretako neska-mutilek ezin zituztela berebiziko gauzak irudikatu. Txiki-txikitatik, ziurra zen bizitza landa lanean emango zutela, gurasoen tradizioari jarraituko ziotela, belaunaldiz belaunaldi zeukaten legatua mantenduko zutela.

Baina zerk bereizten du Martzelino, bere garaiko neska-mutilen aldean? Lehenik, sentiberatasunak. Lehen eskola egunean eta parrokiako katekesietan bertan erakutsi zuen.

Apaltasunik gabeko sentiberatasunari zerbait falta zaio, ordea. Familiakoei esker, Martzelino ez zegoen gauzei atxikia, ezta erosotasunei eta are gutxiago diruari ere. Horregatik, champagnatarren etxean Aita Cartal agertu zenean gazteak seminariorako biltze aldera, Martzelinori erreparatu besterik ezin izan zuen egin.

Eta une horretan bertan hasi zen gure sortzailea gauza handiak irudikatzen.

“Seme, latina ikasi eta apaiz bihurtu behar duzu. Jainkoak hori nahi du!”.

Aita Cartalen esaldi hori pixka bat aldatu eta hau esan genezake: “Martzelino, irudikatu ezazu apaizgoari emandako bizitza... Jainkoak hori nahi duelako”. Aldaketa hori eginda, Champagnaten baitan agian zebilen sentimendu zurrumbiloa sumatu dezakegu ia-ia. Haren buruan, ordea, hitz hauek zeuden iltzaturik: “Jainkoak hori nahi duelako”.

Zer gertatuko litzateke, Jainkoari gure irudimenean sartzen utziko bagenio? Gure ametsak aldatuko lirateke, jakina. Eta gainera, Aitak adierazitako jomugekin zoriontsuak izango bagina? Bada, orain bizitza bete deritzon hori izango genuke.

Bizitza horretan ere arazoak daude, ordea. Martzelinok hasiera-hasieratik borrokatu behar izan zuen: familiakoen heriotza, apaiztegia ordaintzea eta bere analfabetismoa. Horrela uler dezakegu ezen, Jainkoak proposatzen digun horretatik irudikatzeko, dena utzi behar dela.

Apaiztegiko urteetan, gauzak ez ziren askoz hobeto joan. Ikaskideen maila akademikoa erdietsi behar zuen. Dena den, hori ez zen obsesio bat izan Martzelinorentzat. Bere erabaki pertsonaletan, kontu akademikoen gainetik, arima garbi baten alde egin zuen borroka gehiago.

Apaiz hobia izateko borroka hori deigarri suertatu ei zitzaien trebatzaileei, Jainkoari atsegin eman eta Maria zerbitzatzeko ahalegintzen zen gazte hori ikusita.

Martzelinoren jokabide horrek irakats diezaguke ez dagoela bokaziora heltzeko bide bakar bat. Zure misioa irudikatzea normala da. Haatik, Jainkoa erakusten joango zaizun bidea ez da izango, ziur asko, zuk uste zenuena.

Horregatik, Jainkoak Champagnati egindako deiak “birdei” pertsonalez beteta daude. Helburua ez da irudikatu zenuenaren alde soilik borroka egitea, baizik eta, era berean, bide hori moldatzen joatea, planteatu zenuena lortzeko.

Hartara, Martzelino hainbat bider geratu zen bizitzan zehar, amets hori Jainkoak nahi zuena ote zen jakiteko, edo, aitzitik, irudimenak bera eramatea uzten ari zen jakiteko. Gogoeta horietan sortu ziren Champagnati buruzko adituen esanetan ebazpen direnak.

Gure sortzaileak zorrotz jarduten zuen Txit Santuari bisitak egiteko, otoi etengabe egiteko, kideei laguntzeko eta dena Mariaren eskuetan ipintzeko.

Besteekiko akatsak leuntzen joan zen; seme-alaba guztiak diren moduak izanik maita dituen egiazko Jainko bat transmititu nahi zuen. Horretarako, bere egoa leuntzen joan behar izan zuen, baita besteei begiratzeko modua ere. Era berean, ulertu behar izan zuen ez dela besteak epaitzeko inor.

Alegia, irudikatu zenuena posible izateko, sustraitik begiratu beharra dago, ulerkortasunetik abiatuta aldatzea ere eragiten duen maitasun sakonetik. Abandonu hori izan zen institutua sortzeko jatorria. Zenbat bider esan zien anaiei hori dena Mariaren obra zela, ez berea!

Martzelinoren irudimena ez zen apaiz lanean gelditu: beti eduki zuen bluetooth bat konektatuta Aitarekin, etengabeko deiekin. Dei horiek gonbit egiten zioten bere inguruko hezkuntzan eta katekesi trebakuntzan bizi eta ikusitakoari erantzun ziezaion.

Eta une horretan bertan, haren irudimena ez zen geldirik egoten, baliabiderik gabeko familientzako eskolak zabaltzeko nahi zituen eta. Gogoan zituen umezurtzak, gor-mutuak, Jainkoa ezagutzen ez zuten haurrak. Haren irudimena ez zen behin ere gelditu, ezta hil aurreko hilabeteetan ere, gaixotasuna larriagotzen ari zitzaion.

Horregatik, Jainkoak nahi zuena irudikatu eta bere eskuak hori gauzatzeko jartzen zituen gizon gisa irudikatu behar dugu Champagnat. Zeinen eredu handia guretzat! Jainkoaren berdina irudikatzea, horretarako izan baikin sortuak.

Eta zuk... "Irudikatu dezakezu anaia/laiko marista konprometitua izatea? Irudikatu dezakezu... misiolaria izatea?".

IRAILA: Irudikatu dezakezu... izan daitekeen guztia?

Irudikatu dezakezu... pentsatzen duzun guztia, orain amesten duzun guztia, lortu daitekeela? Bada, irailak aukera hori ematen digu. Iraila gure aurrean zabaltzen den ate bat da, barruan dagoen guztia aurkitzeko. Orri zuri bat bezalakoa da; nahi dugun bezala erabil dezakegu. Irudimena astindu eta artelan bat marraztu, sentitzen dugun guztia idatzi, paperezko hegazkin bat egin, edo bururatzen zaigun beste edozer. Irailak hutsik dugun motxila hartu eta egunez egun bizitzaz betetzeko aukera ematen baitigu. Ikasturte honetan amesten ditugun eta Jainkoak gugan erein dituen gauza guztiez. Irudikatu dezakezu zer izan daitekeen... ilusioa eta maitasuna ipintzen baditugu egunero hasten dugun bide honetan?

URRIA: Irudikatu dezakezu... inor bakarrik ez ibiltzea?

Zure presentzia eta zure bizitza aldea da. Zure eguneroko ekintzek, soilenek, norbaiten bizitza argizta dezakete. Ez gutxietsi zeure burua. Zu besteentzako itxaropena izan baitzaitezke. Etsipena dagoen lekuetan, argia izan zaitezke aurrera egiteko bide baten bila dabiltzanentzat. Zeren zu, zure bizitzaren ereduarekin, bakarrik dagoenarentzako bidea zara. Jainkoak besteentzako BIZITZA gisa amestu zaitu. Ez zara kasualitatea. Misio batekin sortua izan zinen. Munduko Argia izatea. Tresna izatea. Jainkoaren eskuak zara munduan.

AZAROA: Irudikatu dezakezu... denek ahotsa izatea?

Ahotsa da sentimenduak, emozioak, bizipenak, pozak eta kezkak adierazteko erabiltzen duzun tresna. Irudikatu dezakezu ezin hitz egitea? Edo, nahiz eta hitz egin, esan behar duzuna inork ez entzutea? Hil honetan, beldurrik gabe entzuten den ahots bat irudikatuko dugu, isildua izan gabe ekarpenak egin ditzakeen ahots bat, besteek entzungor egin gabe elkarriketan aritzen den ahots bat. Zubiak eraikitzen dituen ahots bat, askotariko begiradak batzen dituena eta dibertsitateak banatu ez baizik eta aberasten duela gogorarazten diguna. Pertsona oro askatasunez eta duintasunez mintzatu daitekeen mundu bat irudikatzea; hori da gizarte bidezkoago eta humanoago bat lortzeko lehen urratsa. Izan gaitezen ahotsik ez dutenen ahotsa.

Entzuten ez badizute, ez isildu, jarraitu, esan ozenki! Asko duzu esateko.

ABENDUA: Irudikatu dezakezu... Jainkoa zugar jaiotzea?

Irudikatu dezakezu abendua ez izatea hotza eta argiak soilik, baizik eta erritmoa moteltzeko aukera bat?

Abendua hil bat baino gehiago da: atari bat da. Oraindik ezagutzen ez dugun zerbaitera zabaltzen den atea; gehiago egiteko ez baizik eta gehiago izateko eskatzen digun denbora bat.

Irudikatu dezakezu horrela biziko bagenu, prestaketa isil baten modura? Ez izatea opariak eta apainketa soilik, baizik eta topaketa baterako prestatzen diren bihotzak. Topaketarako. Abendualdian pizten dugun kandela oro hazten den itxaropen bat da, argi bihurtzen den itxaronaldi bat. Irudikatu dezakezu Norbaiten zain egotea benetan, ez soilik zerbaiten zain? Beharbada, zentzua hori bera da: zarata ez, xuxurla baizik. Lasterketan ez, bidean baizik.

Irudikatu dezakezu aurten desberdina izatea? Prestatu zeure burua benetan, begiak eta bihotza zabal-zabalik..

URTARRILA: Irudikatu dezakezu... besteentzako bakea izatea?

Hil honetan Bakearen Eguna ospatuko dugu. Eta, maristak garen aldetik, ezin dugu gure onena jartzeko aukera galdu, mundu hobia eta bidezkoagoa eraikitzeke. Gure mundua sufritzen ari da: gerrak, gosea, bidegabekeriak... Gure esku dago mundu baketsu bat eratzeko aukera, hurkoa maitatzeko aukera, Jainkoak agindu zigun bezala. «Nik ezin dut gerra bat gelditu», pentsatuko duzu agian. Aitzitik, adiskide bati lagundu diezaiokezu, entzuten dakien ikaskidea izan zaitezke, edota anai-arreba ulerkorra, taldeko jokalaria ona, beharra duenarentzat hor dagoen norbait, edota gaizki-ulertu batean bitartekotza egiten duen norbait... Horrekin guztiarekin, besteek zuegan bakea ikusiko dute. Lasaitasun eta bake uharteak izan gaitzke ingurukoentzat. Bakea zuegan hasten delako.

OTSAILA: Irudikatu dezakezu... eraldatzen duen maitasun bat?

Irudikatu dezakezu zure bizitza barrutik eraldatzen duen eta bihotzak irekitzeko gai den maitasun bat?

Inposatzen ez den maitasuna da, askatzen gaituena eta zentzua itzultzen diguna, pertsona bakoitzaren barnean berriz sinesteko gaitasuna berriro sortzea eragiten duen maitasuna. Sentimendu horrek gure baitatik irtetera bultzatzen gaitu, besteengana hurbiltzeko, eta barkamenaren indar bihurtzen da, adiskidetzeko energia eta bakearen hazi. Begiradak aldatu, konfiantza piztu eta senidetasuna eraikitzen du. Kristoren maitasun horrek itxaropenaren zeinu bizi izateko dei egiten digu, eguneroko keinuen bidez.

MARTXOA: Irudikatu dezakezu... berriz hastea?

Aizu! Ez da ezer gertatzen... HUTSETIK HAS ZAITEZKE!

Beti dugu aukera hori, hasten den egun bakoitzarekin, eta bereziki martxoan, Garizuman zehar aurrera egiten jarraitzen dugu eta. Garai honek berriz hastera gonbidatzen gaitu; gelditzera, gure baitan begiratzera, borragoma bat hartu eta astun gertatzen zaigun guztia ezabatzerako. Garizuma bihotzerako entrenamendua da, eta hartan zehar aldatzen ikas dezakegu, guztiz ondo atera ez zena ezabatu eta indar handiagoz altxatu. Jainkoak beti ematen digu —eta emango digu— berriz hasteko behar den itxaropena. Zama askatzeko gauza bazara eta egun bakoitza hobia izan daitekeen konfiantza baduzu... berriz hasi zara jada. ALTXATU!

APIRILA: Irudikatu dezakezu... dena konektatuta dagoela?

Apirilean, udaberria ospatzen dugu, natura lorez, kolorez eta bizitzaz blai esnatzen den unea. Era berean gogoratu behar dugu denon etxeak, Lurrak, zaintzea behar duela. Landare oro, animalia oro, pertsona oro... Denok gara familia handi honen partaide. Ura, airea eta lurzorua babesten ditugunean, nork bere burua ere zaintzen dugu. Zeren dena bat baita, eta keinu txikiena ere garrantzitsua da: argi bat itzaltzea, hazi bat landatzea, zaborra ez botatzea... Halaxe eraikiko dugu elkarrekin mundu alaiagoa, osasuntsuagoa eta bizitzaz bete!

MAIATZA: Irudikatu dezakezu... inspirazioa izatea?

¿Nunca te ha pasado que has visto a alguien y has dicho, “guau”, a mí me gustaría parecerme a él o a ella?

Pues esa es María, nuestra Buena Madre, que con su sencillez es un ejemplo para nosotros cada día. Que su vida al servicio y su humildad al decir Sí a ser la Madre de Dios nos inspire a todos como Maristas, a tener siempre una palabra de cariño, una sonrisa, momentos de calidad y de escucha con la gente que nos rodea. Parecernos

un poquito a ella seguro que nos hace sentirnos bien con nosotros mismos y hace que los demás traten de ser un poquito mejores.

EKAINA: Irudikatu dezakezu... hau hasiera besterik ez dela? (Marista, bioletak, Martzelino)

Zu zara gaur Champagnat. Eta ez da etorkizuneko perpaus bat. Zure keinuekin, konpromisoarekin eta bizitzarekin, Champagnaten espirituak bizirik jarraitzea eragiten duzu. Marista izatearen onena iristeko dago oraindik, eta zurekin hasi da. Ez geratu iraganean errotuta, baizik eta gaur eraiki dezakezun horretan. Zure historia marista osoa beste batzuen artean hasten den bizitza marista bihur daiteke. Zure historia marista ez da zurekin amaitzen. Aitzitik, zure baitan dago beste batzuegan bizitza marista ereiteko aukera.